

3497. 2. Beh. af Lovf. om Understøttelse til Stadelidte i Frederikssted paa St. Croix. 3498

paa andre Betingelser, men havde faaet disse Betingelser forandrede. Imidlertid er St. Croix ikke meget stor og Frederikssted ikke nogen stor By, saa jeg er overbevist om, at de Ansøgere, der ville komme til, ville være saa faa, at det Overflødigt, der er tilføede, fuldstændig vil kunne tilfredsstille Kravet. Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Flertal har fremført angaaende Ministerens Overtredelse af sin administrative Besjæftelse o. s. v., skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa i dette Dieblit. Men jeg skal tillade mig at henstille til Overveelse af det ærede Rigs Medlemmer, hvorledes Tilstanden vilde have været, hvis den høitagtede Finansminister ikke havde gjort det Skridt, han gjorde ved at laane disse 500,000 Kr. ud, og hvorledes Tilstanden er bleven, efter at de ere laante ud, og i saa Henseende turde jeg maaske et Dieblit gjøre Krav paa det ærede Things Opmærksomhed. Først maa jeg da bemærke, at naar den ærede Ordfører mente, at vi vare komne saa umaadelig billigt fra det ved at opsætte Afgjørelsen af de forskjellige Spørgsmaal i det Lovforslag, der var for ifjor, og navnlig glædede sig saare meget over, at Jællsfuckerlogeriet dengang ikke blev understøttet, saa skal jeg give den ærede Ordfører Ret i, at vi naturligvis fra vort Standpunkt, fra Statens Standpunkt, kunne sige, at man maaske er kommen billigere fra det; men det er et Spørgsmaal, om det statsøkonomisk har været meget billigere, thi dersom denne Hjælp tidligere var kommen til Jællsfuckerlogeriet, og det dengang som Følge deraf virkelig var kommet i Gang og i god Gang, som det ifølge Efterretningerne fra Vestindien nu siges at være, saa er det pientlykt, at en hel Del af de Udgifter, som man nu har gjort for at opføre nye Bærter, vilde være bleven sparede, og man har saaledes altsaa i Virkeligheden derved nødvendiggjort Udgifelsen af en meget stor Sum i Vestindien, som de i Forveien meget fattige Indbyggere havde kunnet taale at spare. Jeg tror altsaa ikke, at vi, statsøkonomisk talt, ere komne fremad ved den Regtelse, som dengang fandt Sted. Hvorledes var da Situationen, dengang Regtelsen skete herhjemme? Den var jo saaledes, at man paa St. Croix, efter at have havt Løkke i 5 Aar, og efter som Følge deraf at have maattet gjøre det ene Laan efter det andet for at opfylde de Forpligtelser, man havde efter Arbejderregulativerne, efterhaanden var sunken ned

til — paa enkelte ældre formuende Familier nær — at have en Befolkning af glemme-gaaende fattige Besiddere. Det var under disse Forhold, som efterhaanden truede med at blive mere og mere fortvivlede, at der paa eengang viste sig gunstigere Udsigter. Høsten i 1876—77 viste sig nogenlunde god, og den sidste Høst i 1878—79 viste sig endog ganske udmærket. Forholdet stod nu altsaa saaledes, at disse Folk, der efterhaanden havde udtømt baade deres egne og Kolonialkassens Resourcer, endog efter at der var kommet dem Laan tilgode, nu stode ligeoverfor en Situation, hvor de haabede at kunne tilbagebetale en stor Del af den Gjæld, de havde skiftet, og saaledes se en lysere Fremtid imøde. Samtidig dermed var der ganske sikkert hædet en Ulykke, som i høi Grad berørte Dem, at Sukkerlogeriet efter i kort Tid at have udfolbet en meget smut Virksomhed, paa eengang gif istaa af særlige Grunde, vedrørende Konstruktionen af Maskinerne. Imidlertid havde Plantageeierne paa de fleste Steder Bærterne i Orden og kunde derfor aftage den Høst, der stod paa Marken, og om end Produktet vilde blive endel ringere derved, at de ikke kunde fabrikere det med den Fuldstændighed, som Sukkerlogeriet kunde gjøre, saa havde de dog altid Udsigt til en meget betydelig Indtægt. Da var det, at den 1ste Oktober kom, og Oprøret udbrød, som paa 2 Gange 24 Timer foranledigede en Ødelæggelse, der neppe kan vurderes til ringere end mellem 3 og 4 Millioner Kroner. Det er nu ikke saa forunderligt, at Folk, der stode ligeoverfor en Udsigt til at forbedre en Stilling, der var bleven forværret i en hel Del Aar, da de saae det Naab skuffet, som de havde sat til Jællsfuckerlogeriet, i et saadant Dieblit bleve grebne af Nedslaaethed og Modløshed, og denne Nedslaaethed og Modløshed kunde ikke blive mindre ved, at de paa deres Henvendelse til Moderlandet fik det Svar, som blev givet ved Forkastelsen af den vestindiske Lov ifjor. Hvad vilde Følgen nu være bleven, dersom den høitagtede Finansminister ikke havde taget sin Bestlutning? Den vilde naatvovlelig være bleven den, at en overordentlig stor Del, den allerførste Del af de afbrændte Bærter, ikke havde kunnet bringes istand igjen, og at altsaa Sukkerhøsten havde staaet her og efterhaanden var bleven mere og mere ødelagt og tilslut slet ikke kunde tages af. Frugten deraf vilde have været en fuldstændig Ruin for en stor Del af Planterne, og